

Věrná

SVAZU ČÁŽ

1512-1
Sazcček Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 34

V Žatci dne 15. září 1951

Cena 3 Kčs

Vládní usnesení o zajištění podzimních prací

Na návrh ministra zemědělství Julia Ďuriše přijala vláda dne 31. srpna 1951 usnesení o urychleném skončení sklizně a výkupu a o zajištění podzimních prací. Ve vládním usnesení se praví: „Úroda obilovin byla letos dobrá. Téměř ve všech krajích byl dosažen nebo překročen plánovaný výnos. Zvláště členové našich jednotlivých zemědělských družstev, kteří poprvé sklizeli úrodu ze selených polí se přesvědčili o tom, že je možno dosáhnout vyšších hektarových výnosů na společně obdělávaných lánech než při individuální práci.

Zhové práce a výkup obilí však nutno urychleně ukončit.

Také tempo výkupu obilí je zapotřebí urychlit, zajistit, aby bylo dodáváno zrno od mlátičky ihned do hospodářských družstev. Zvláštní pozornost je třeba věnovat urychlenému výkupu osiv, aby mohla být včas vyčistěna a dodána k setí. Neuspokojit se jen s celkovým plněním nebo překročením dodávek v obci a okrese, nýbrž učinit opatření, aby byly dodávky co nejdříve splněny u všech rolníků v množství a druzích podle smluv. Konečně je nezbytné, aby byla zajištěna včasná sklizeň lnu a chmele, aby byla prováděna mělká podmítka na všech strniskových plochách, aby byl urychleně dokončen osev řepky a strniskových směsek.

Nyní stojí naše zemědělská výroba na prahu podzimních prací. Bude třeba, aby naši rolníci, JZD a pracovníci strojních stanic a státních statků využili bohatých zkušeností z organizačního živí k ještě úspěšnějšímu

zajištění průběhu podzimní sklizně a k pečlivému obděláni polí, které je základním předpokladem pro dosažení ještě lepší úrody v příštím roce.

I. Rádně připravit a plně využít stroje pro podzimní práce:

Tam, kde se žhové práce opoždovaly, byla hlavní příčina v nedostatečném využití traktorů, kombajnů, samovazů, mlátiček a jiných strojů. Tyto stroje nebyly často předem rádně opraveny a během prací udržovány, takže docházelo k častým poruchám. Také nedostatečná organizace práce, zvláště ve střediscích STS a nesprávné rozmístění strojů způsobily, že řada traktorů a jiných sklizňových strojů v době nejpilnějších prací stála. Proto se vláda obraci na všechny pracovníky STS, státních statků, JZD a národních výborů, aby zabezpečili lepší využití strojů v podzimních pracích a zvláště zajistili jejich včasné opravení, aby žádný traktor a stroj v podzimních pracích nezahálel.

K tomu bude zejména zapotřebí:

1. Překontrolovat hned, nejpozději do 10. září t. r. stav všech traktorů, pluhů, vyoravačů brambor a řepy, kultivátorů, secích strojů, rozmetáčů statkových a umělých hnojiv, žacích a jiných strojů pro sklizeň otav a ostatních strojů a nářadí, opatřit si potřebné náhradní součástky a zajistit opravu strojů v nejkratší době tak, aby všechny mohly být od počátku podzimních prací použitelné. Přitom zajistit, aby všechny vhodné traktorové

pluhy byly opatřeny předradličkami. O každém opraveném stroji nechť je proveden záznám, aby byla zvýšena osobní odpovědnost jednotlivých opravářů.

2. Přidělit všechny stroje jednotlivým vedoucím brigád a traktoristům, aby byli za ně zodpovědni, přibrat je ke kontrole opravených strojů a seznámit je podrobně s prováděním technické údržby na přidělených strojích.

3. Provést nové rozmístění traktorů a ostatních strojů, určených pro podzimní práce na jednotlivé okresy a v okresech dc jednotlivých JZD a vesnic s ohledem na jejich plánované úkoly ve sklizni, orbě a osevu, na stav pracovních sil a na možnosti využití místních strojů a potahů. Plán rozmístění projedná vedení STS s ONV a na schůzi předsedů JZD a MNV v okresech.

4. Provést kontrolu připravenosti strojů na strojních stanicích a státních statcích v polovině září. Kontrolu provedou komise, složené ze zástupců ONV, krajského inspektorátu a zástupců sousední stanice. Kontrola má být prováděna tak, aby stroje byly přezkoušeny v chodu a zabezpečeno, aby zjištěné nedostatky byly urychleně odstraněny.

5. ONV projednají s vedením STS plán podzimních prací, který se musí stát důležitou součástí zemědělského výrobního plánu. Proto pomohou ONV zajistit pracovní plán smlouvami, budou soustavně sledovat jeho plnění a pomáhat STS v odstraňování zjištěných závad a ne-

dostatků a o závažnějších nedostatečnostech budou informovat KNV, který učiní opatření k napravě.

6. Před začátkem prací projednat na středisech s traktoristy podrobný plán podzimních prací traktorové brigády, seznámit je s jejich úkoly přímo na místě, soustavně kontrolovat práci brigády a traktoristů za účasti zástupce vedení stanice, MNV a příslušných JZD.

MNV v obcích se středisky STS budou sledovat, jak je plněn traktoristy plán traktorové brigády a budou se starat, aby stroje ani chvíli nestály. Budou pracovníkům STS nápomocny při plnění jejich úkolů tím, že se budou zejména starat o jejich rádné ubytování, stravování a že jim budou poskytovat rychlou pomoc místním řemeslníkům při případných opravách strojů. O všech závadách budou neprodleně informovat vedení STS a ONV.

7. Dbát na plné využití kapacity všech strojů, i za nepříznivého počasí, plným zavedením druhých směn u všech pásových traktorů a traktorů kolvých nad 25 HP a velkých vycravačů brambor a řepy, kontrolou denních výkonů jednotlivých strojů. Nepripustit, aby stroje zůstaly v klidu a v průběhu prací operativně přesunovat stroje v rámci okresů a krajů do míst, kde jich bude více potřeba.

II. Rychle a vzorně provést podzimní práce.

Zvýšené úkoly ve výrobě brambor a cukrovky v tomto roce budou vyžadovat zvýšené úsilí rolníků, JZD, ČSSS a STS při jejich sklizni. Právě tak zajištění plánovaných vyšších výnosů v příštích letech předpokládá, aby již na podzim byly v daleko větší míře než dosud vytvořeny podmínky k jejich dosažení širokým uplatněním základních agrotechnických opatření, osvědčených dlouholetou praksí socialistického zemědělství Sovětského svazu. Je proto úspěšné provedení podzimních prací prvořadým úkolem našeho zemědělství.

K splnění tohoto úkolu bude třeba:

1. Při sklizni a výkupu okopanin a zeleniny:

a) získat a zapojit všechny práceschopné obyvatele našich vesnic do sklizňových prací, aby bylo využito nejpřihodnější doby k rychlé sklizni okopanin beze ztrát a získáno tak co nejvíce potravin a surovin. Nelze připustit, abychom plývali pracovními silami našich závodů lehkovážným vyžadováním brigádníků, jichž je zapotřebí v průmyslu pro splnění zvýšených úkolů 5 LP;

b) provést nejpozději do konce září pečlivou skliceň osech otačí, aby byla dále rozšířena zásoba krmiv pro další rozvoj živočišné výroby;

c) zajistit splnění dodávky vyzrálých brambor do 15. listopadu a zabezpečit jejich rádné uskladnění. Přitom je třeba provést všechna nezbytná opatření k zamezení ztrát při skladování brambor ve výkupních a obchodních podnicích. Ihned ze sklizně provést přesuny bramborové sadby z produkčních do spotřebitelských oblastí před příchodem mrazu;

d) zabezpečit rychlý odvoz cukrovky z polí, aby řepná pole mohla být včas obdělána, nedovolit, aby potahy a dopravní prostředky stály nevyužity;

e) s veškerou péčí zajistit rychlé dokončení sklizně lnu, jeho odsemenění a rosení tak, aby včas, v dobré jakosti a v největším množství mohlo být vykoupeno jak semeno, tak vláknino;

f) společně se sklizní brambor organizovat a zajišťovat skliceň veškeré pozdní zeleniny tak, aby dodávky byly splněny do konečného termínu k 15. listopadu t. r. ještě před příchodem zimních mrazů. Zajistit rádné uskladnění vykoupené zeleniny ve výkupních a obchodních podnicích.

2. Při podzimní orbě a setí:

a) provést podzimní orbu pluly s předradličkami na hloubku pokud možno 25 cm, především při zaorávání jetelů, vojtěšek a jetelotrvaných směsek;

b) splnit plán rozoráni málo produktivních luk a pastvin s použitím předradliček za účelem rozšíření plochy krmivo-vých, osevních postupů a rozšíření plochu oznáme půdy rozoráním ploch dosud ležících ladem, zejména v pohraničí;

c) provést setovou orbu pluhem s předradličkou na hloubku nejméně 18 cm na všech plochách, určených pro osev ozi-mu, nejpozději 14 dní před zahájením setí. Hloubku orby je třeba měřením kontrolovat;

d) zajistit včasný a plný odběr plánovacích dávek šlechtěných osiv a hnojiv smlouvami JZD a MNV s HD;

e) provést osev ozi-mu šlechtěným osivem a zasít část ozi-mu také křížovým způsobem;

f) při stanovení osevních postupů zajistit další zavádění a rozširování travoplní soustavy.

Národní výbory, všude v obcích, JZD, STS a státních statcích, kde by se podzimní práce opoždovaly, vyšlou své zodpovědné zástupce, jejichž úkolem bude rychle odstranit závady a zajistit úspěšné dokončení podzimních prací.

Národní výbory zajistí, aby veškeré polní práce, jako skliceň brambor a cukrovky, hluboká orba, použití hnojiv, rádná příprava půdy a setí, byly včas a rádně provedeny i na půdě vesnických boháčů.

III. Dále upevňovat JZD a převádět je na vyšší typy.

Podzimní práce mají velký význam pro další upevnění JZD, zdokonalení jejich organisace práce, rozšíření členské základny a zavádění dalších společných osevů po rozoráni mezi.

Proto bude třeba v přípravách a průběhu podzimních prací soustředit pozornost na tyto hlavní úkoly:

1. Projednat a zajistit ustanovení stálých pracovních skupin, přidělit jim k trvalému obdělávání jednotlivé hony nebo jejich části tak, aby členové skupin byli odpovědní za výsledky hospodaření na těchto plochách. Při tom bude třeba všem

členům stálých skupin objasnit, že při překročení plánovaných výnosů dostanou od družstva kromě podílu podle pracovních jednotek doplňkovou odměnu.

2. Zlepšit denní organizaci polních prací na základě plánu a každodenního hodnocení a kontroly jeho plnění na poradách předsedů JZD s vedoucími pracovních skupin.

3. Přesvědčovat členy JZD nižších typů o výhodách společných osevů s rozoranými mezemí. Při důsledném dodržování zásad dobrovolnosti získat družstevníky a za jejich pomocí ostatní malé a střední rolníky v obci pro provedení hospodářsko-technické úpravy půdy za souhlasu převážné většiny rolníků. Zvláště půjde o ty obce, kde měly v blízkém okolí vzorných JZD možnost v praxi poznat výhody společné práce na velkých družstevních lánech.

4. Zajiistit včasné vyúčtování společných žnožových prací a rozdelení naturálních záloh v JZD podle směrnic ministerstva zemědělství. Dále projednat a přezkoumat na členských schůzích pracovní normy a jejich zařazení do tříd podle obtížnosti práce. Skoncovat s nesprávným a škodlivým odměňováním podle hodin a zavést spravedlivé odměňování na základě norem a pracovních jednotek.

Tak jako dosud i v podzimních polních pracích naše dělnická třída a lidově demokratický stát poskytne drobným a středním rolníkům a jejich jednotným družtvům soustavnou materieli pomoc při zvyšování zemědělské výroby a při zajišťování vyšší životní úrovně venkova. Pracující zemědělci a JZD nejlépe odpoví na tuto pomoc zvýšeným úsilím při dokončení žní, rádně a včas provedenými podzimními pracemi, vzorným plněním dodávkových povinností a přispějí tak k obhacení stolu našeho pracujícího lidu měst i venkova.

Za další rozšíření ruštiny - jazyka Lenina a Stalina

Usnesení celostátní pracovní konference organizátorů lidových kursů ruštiny

Veliká láska našeho lidu k bratrskému Sovětskému svazu, k sovětskému lidu, nezapomenutelnému dílu V. I. Lenina a milovanému J. V. Stalinovi vyvolává v širokých vrstvách našeho lidu masový zájem o znalost ruského jazyka.

S velikým úspěchem skončily dosud organisované dvě akce LKR. Statistice našich pracujících již mohou využívat svých znalostí ruského jazyka. Chceme ještě více prohloubit a zkvalitnit práci kroužků LKR. Chceme, aby pracující, kteří se do LKR hlásí, měli možnost naučit se rychle a dobře základním znalostem ruštiny. Chceme účastníky LKR ještě více seznamovat se životem sovětského lidu, jeho bohatými zkušenostmi z výstavby socialismu. Chceme důkladněji účastníky seznámit s úsilím sovětského lidu při výstavbě komunismu a více osvětlovat mírové úsilí Sovětského svazu a jeho lidu. Tak jako budeme mezi statistici účastníky Lidových kursů ruštiny prohlubovat lásku k Sovětskému svazu, jeho lidu a drahému Stalinovi, tak ještě ostřejší budeme nenávidět americké imperialisty, podněcovatele války a všechny nepřátele socialismu, pokroku a mírového soužití poctivých lidí celého světa.

Zvážili jsme dobré všechny zkušenosti, které jsme až dosud v LKR získali. Připravili jsme se dobré, abychom s úspěchem plnili slova našeho drahého prezidenta Klementa Gottwalda, která k poslání Lidových krusů ruštiny řekl ve svém dopise k II. sjezdu SČSP: „Třeba si uvědomit, že osvojení si sovětských zkušeností, ať již v oblasti průmyslu a zemědělství, nebo v oblasti kultury a vědy, má rozhodující význam pro náš další vývoj k socialismu. Čím lépe si je osvojíme, tím snáze a rychleji půjdeme vpřed. Velikým pomocníkem bude nám při tom znalost ruštiny.“

Rozvineme proto svou práci v nastávající kampani Lidových kursů ruštiny ještě s větším úsilím a svědomitostí. Budeme široce organizovat Lidové kurzy ruštiny mezi pracujícími na závodech, na vesnicích i ve městech, mezi příslušníky armády a SNB. Všechny podněty a návrhy z konference budou zhodnoceny a zpracovány ústřední komisi LKR při ÚV SČSP. V nastávající kampani Lidových kursů ruštiny se budeme řídit témito zásadami:

1. Osvětlíme co nejvíce i všem vrstvám našeho lidu, jak velký význam pro každého budovatele socialismu a bojovníka za mír má znalost ruského jazyka. Jak velký užitek dává znalost ruštiny pro přenášení sovětských zkušeností do všech oborů našeho života. A gitační kampaň rozvineme ihned a učiníme ji součástí výchovné a přesvědčovací práce všech složek, které se na org. LKR podílejí.

2. Abychom účastníkům Lidových kursů ruštiny dali více jazykových a politicko-výchovných hodnot, soustředíme se na důkladné využití statí J. V. Stalina o jazykovědě a usnesení předsednictva ÚV KSČ o učebnicích. Ještě větší péči věnujeme přípravě učebnic ruštiny a jiných pomůcek. Vyrobíme učitele dokonalou znalostí programu, cílů a metod LKR, jak vyplývají z těchto obou zásadních směrnic.

3. Zavazujeme se, že společným úsilím všech organizátorů LKR ve všech krajích republiky umožníme nejméně 300.000 pracujícím účast v Lidových kurzech ruštiny.

4. Příští kampani LKR umožníme také další prohloubení znalostí a tím i možnosti využití ruského jazyka. V celé naší lidově demokratické republice se kromě LKR I. a II. stupně již rozvinou kurzy III. stupně pro pokročilé.

5. Za přední úkol LKR považujeme přednášení bohatých zkušeností hrdinného sovětského lidu ve výstavbě socialismu na poli průmyslové i zemědělské výroby. Proto budeme organizovat kurzy odborné ruštiny pro naše pracující ze závodů, dílen a kanceláří a jednotních zemědělských družstev.

6. Kampani LKR sledujeme trvalé prohloubování zájmu našeho lidu o život, práci a boj sovětského lidu. Důležitým prostředkem je tu zvláště sovětský tisk a kniha. Jejich rozšíření a využití věnujeme v kampani LKR zvýšené úsilí.

7. Význam Lidových kursů ruštiny zavazuje všechny složky našeho veřejného života k tomu, aby šíření znalostí ruského jazyka a tím i života a práce národů Sovětského svazu učinily trvalou součástí své výchovné práce.

Zvláště „Měsíc československo-sovětského přátelství“, kdy všechni nás lid projeví spontánně svou hlubokou lásku a vděčnost Sovětského svazu a velikému Stalinovi bude k tomu nejlepší příležitostí.

Militarisace hospodářského života a postavení dělníků v USA

Je těžko si představit něco nestoudnějšího a skandálnějšího, než jsou komentáře amerického tisku k jednání v Kesonu. Monopolistické kruhy USA neškrývají, že se bojí míru. List „New York Times“ přímo napsal, že „nečekané uzavření míru by mělo zhoubné následky na veškerý hospodářský život“. Orgán newyorských bankérů zdůraznil, že oficiální osobnosti v USA se obávají, že by v případě vojenských akcí v Koreji mohlo dojít ke snížení tempo zbrojení nejen v USA, nýbrž i v ostatních zemích atlantického bloku.

Tyto názory znovu dokazují, že celé kapitalistické zřízení je odsouzeno k zániku.

Je všeobecně známo, že „studená válka“ a s ní spojené závodění ve zbrojení na čas zadržela další postup nové hospodářské krize, která se projevila v USA koncem r. 1948. Avšak v polovině roku 1950 hospodářský efekt „studené války“ byl již vyčerpán. V květnu r. 1950 americký obchodní orgán „Journal of Commerce“ odvolávaje se na prověrčného amerického bankéře zdůraznil, že „neobjevili se v USA nový povzbuzovací prostředek“ budou USA opět ohroženy poklesem podnikatelské činnosti. Novým „povzbuzujícím prostředkem“ bylo americké dobrodružství v Koreji.

Korea není ani zdaleka poslední mezí krvežíznivých plánů amerického imperialismu. Stačí tu ukázat na skutečnost, že výdaje na vedení války v Koreji, i když jsou dvakrát vyšší než byly výdaje v prvním roce války USA proti Japonsku, představují jen desetinu všech vojenských výdajů v USA v letech 1950–51.

Jak ukázal soudruh Stalin v rozmluvě s dopisovatelem „Pravdy“, ve Spojených státech jsou agresivní síly, žízničí po nové válce. Potřebují válku k dosažení nadměrných zisků a k oloupení druhých zemí. V předvečer druhé světové války čistý zisk amerických akcio-

vých společností činil 3,4 miliardy dolarů. Za války tento zisk vzrostl na 8,7 miliardy. V poválečných letech, v nichž USA zahájily přípravy k nové válce, roční čistý zisk dosáhl výše 18,5 miliardy dolarů.

Podstatou celé politiky Washingtonu je udržet tyto pochádkové zisky, nebo je ještě zvýšit. Proto předseda spojené skupiny náčelníků štábů USA generál Bradley žádá dlouhodobou militarisaci své země rozvrženou alespoň na deset let. Proto byl v USA vyhlášen výjimečný stav a proto byla prodloužena platnost „zákonu o výrobě na obranu“, umožňující upevnění systému vojenského „regulování“ výroby a mezd.

Resoluce, kterou přijal v červnu sjezd amerického odborového svazu dělníků dřevoobrábějícího průmyslu v Takomu, přímo označuje „zákon o výrobě na obranu“ jako zákon na zajištění zisků. Zatím co zisky monopolů nepřetržitě rostou, životní úroveň pracujících v důsledku inflace, růstu cen a daní stále klesá. Podle dat odborového svazu dělníků ocelářského průmyslu, průměrná výrobnost dělníka v r. 1949 byla o 49,5% vyšší než v r. 1939, avšak v tomto období kupní síla jeho mzdy stoupala jen o 14,3 procent. Potom není divu, že zisky ocelářských králů stouply v tomto období o 255,3%.

Inflace, spekulační zvyšování cen a daně jsou v USA důležitou součástí method vykorišťování dělníků a důležitým pramenem financování zbrojení a obnovování monopolů. Po skončení druhé světové války výroba těžkého bombardéru stála americkou vládu 629.000 dolarů. V únoru r. 1951 výroba takového bombardéru již stála 3,2 miliony dolarů. Z toho je vidět, že agrese v Koreji a soustava vojenského „regulování“ hospodářského života USA jsou pravým rájem pro americké monopoly.

Monopoly okrádají státní pokladnu a tudiž olupují i milio-

ny poplatníků. V r. 1949 průměrný roční důchod dělníků plně zaměstnaných činil 2.869 dolarů, t. j. méně nž tři čtvrtiny existenčního minima dělnické rodiny. Toto existenční minimum činilo podle Hellerovy komise při Kalifornské univerzitě 4.040 dolarů. Od té doby se postavení pracujících v USA pronikavě zhoršilo.

I podle oficiálních dat za zboží, které bylo možno r. 1939 koupit za 10 dolarů, se musí nyní zaplatit 24 dolarů. Ceny masa v USA jsou dnes dva a půlkrát vyšší, než byly r. 1946.

Nájemné za posledních deset let průměrně stouplo o 76% a u černošských rodin dokonce o 250%. Je tedy zřejmé, že existenční minimum dělnické rodiny od r. 1949 značně vzrostlo. I president Truman ve své zprávě o hospodářském stavu země za prvé pololetí tohoto roku byl nucen přiznat, že důchod takřka jedné pětiny počtu rodin se od r. 1950 snížil.

Zákon o výrobě na obranu, který byl přijat v červenci t. r. naznačuje, že nutno počítat s dalším snížením životní úrovně mas. Tento zákon, jak zdůrazňuje ve své zprávě Svaz elektrikářů, má účel zvyšovat ceny a drahotu a zajistit další zamražení mezd. Tento zákon současně zaručuje podnikatelům další růst zisků a přivodi ještě větší ozebračení amerického lidu.

Avšak trpělivost amerického lidu má své meze. Režim vojenské věznice nutně urychlí proces růstu třídního uvědomění mas i rozvoj pokrokových sil v dělnickém hnutí Spojených států. V zemi se šíří pobouření nad politikou závodění ve zbrojení a rozněcování válečné hysterie.

„Amerika“, praví se v průjevu americké komunistické strany, nedávno otištěném — „si přeje mír a návrat k mírovému hospodářství“. To je hlas veškerého pracujícího obyvatelstva USA.

Podle čas. „TRUD“

Hospodářský chaos a ožebračení pracujících v západním Německu

Americko-angličtí imperialisté učinili západní Německo předmětem své lupičské politiky, koloniálního vykořisťování a olupování. Celé západoněmecké hospodářství podrobili plánům příprav k nové válce v Evropě. V západním Německu probíhá nyní otevřená remilitarisace: monopolistické podniky znova vyrábějí smrtonosné zbraně, všude se staví letiště a kasárna. Urychleným tempem se tvoří žoldácká armáda pro nová krvavá dobrodružství. Podle slov ministra vnitra Lehra, západní Německo má již tolik vojáků, kolik jich mělo za císaře Viléma II.

Veškeré břemeno obrovských výdajů na remilitarisaci západního Německa dolehlo na bedra západoněmeckého obyvatelstva. Přitom nepřetržitě rostou okupační náklady, které již koncem minulého roku tvořily více než 40% všech rozpočtových výdajů. Podle výpočtu bavorští časopisu „Süddeutsche Zeitung“ od r. 1945 okupační náklady západního Německa činí 32 miliard marek.

Je přirozené, že tato imperialistická politika vede k úplnému rozvrácení celého hospodářského života západního Německa. Šílené tempo remilitarisace vyvolává v západním Německu úplný hospodářský chaos. Strádání pracujících v západním Německu není způsobeno jen nesnesitelným daňovým zatížením. Za stálého omezování mírové výroby roste nepřetržitě drahota, jež zvlášť přispívá k ožebračení lidových mas. Západoněmecký tisk se netají tím, že růst byl vyvolán militarizací. Podle listu „Agrar-Dienst“ za pět měsíců byly ceny chleba zvýšeny čtyřikrát. List v této souvislosti zrůznil, že stálé zdražování chleba a moučných výrobků působí úplný hospodářský chaos. To přiznal ostatně i borský ministr zásobování Nicklas, který řekl, že ceny se vymkly vládě z rukou. Ani oficiální statistika nemůže zakrýt katastrofální ráz růstu drahoty.

„Podle listu „Die Welt“ všeobecný cenový index mezi prosincem r. 1950 a lednem r. 1951 stoupil o 5,5%. Časopis „Hamburger Echo“ uvádí, že ceny některých potravin a některého zboží stoupaly proti r. 1930 o 535%. Zatím co ceny nepřetržitě rostou, mzdy západoněmeckých pracujících zůstávají stále na velmi nízké úrovni. Bída pracujících se zvětšuje i tím, že za stálého pronikavého omezování mírové výroby vzrůstá nezaměstnanost. Tak podle listu „Die Neue Zeitung“ z února t. r. kolem 50% dělníků zaměstnaných v cukerném a hospodářském průmyslu bylo vyrozměno, že bude propuštěno. Ke dni 15. července t. r. bylo v západním Berlině napočteno 338.043 nezaměstnaných. V celém západním Německu počet nezaměstnaných (i s příslušníky jejich rodin) činí 3 miliony.

To vše je výsledkem zhoubné politiky amerických imperialistů a jejich bonských lokajů, kteří obětují zájmy německého lidu Wall Streetu. Lupičská povaha vykořisťování západního Německa americkými monopolisty se zvlášť projevila v otázce rurského uhlí. Bonnská vláda byla donucena dovézeti uhlí ze Spojených států. Přitom je nutno platit za každou tunu 120 marek, t. j. dvakrát více, než se platí za jednu tunu rurského uhlí. Americko-anglické monopoly vyvážejí statisíce tun rurského uhlí i do jiných zemí.

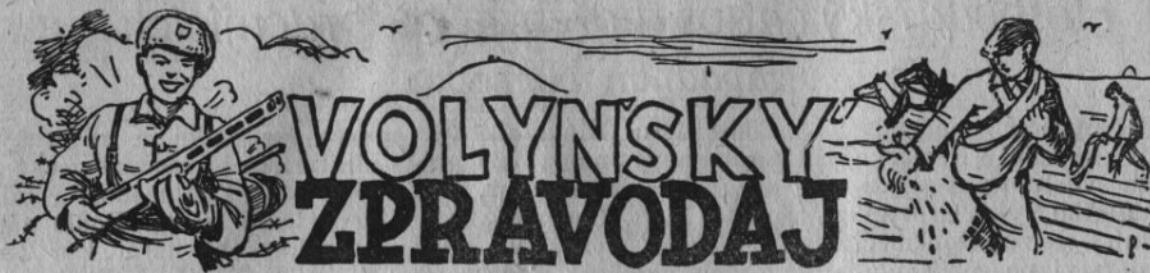
Spatná situace celého hospodářského života západního Německa byla dále prohloubena nedávným opatřením Washingtonu, směřujícím k zastavení obchodu s Německou demokratickou republikou. Toto opatření poškozuje především západní Německo, protože Německá demokratická republika má obrovské trhy, jež se prostírají až k Tichému oceánu. Přerušením obchodu s východním Německem ztratilo západní Německo odběratele, kterého nemůže nikdo nahradit.

Na okraji úplné zkázy se očitovalo v důsledku politiky amerických monopolů a německých militaristů i západoněmecké zemědělství. Zadluženost rolníků nepřetržitě roste. Podle západoněmeckého listu „Der Tag“ z výnosu jednoho hektaru půdy činícího průměrně 200 marek, 133 marek připadá na daně, nájem a placení úroků z dluhů. Celková zadluženost rolníků v západním Německu od 21. června 1948 do 1. července 1949 vzrostla z 2,48 miliard na 3,09 miliard marek. Západoněmečtí rolníci musí své práce provádět většinou ručně, poněvadž nemají dostatek prostředků, aby mohli najmout na určitou dobu stroje, patřící velkostatkářům a vesnickým boháčům. Za této situace není divu, že stále roste počet statků prodaných v dražbě.

Zrádná politika bonnských revanšistů, prováděná v zájmu Wall Streetu, vede k hospodářskému chaosu. Tato skutečnost vyvolává stále větší odpor německého lidu. Podle listu „Agrar-Dienst“ nespokojenosť obyvatelstva se stává opravdovou hrozbou. Západoněmecký list „Telegraph“ zdůrazňuje, že stále vzrůstající vlna drahoty je již nyní těžkým břemenem širokých mas a že další vzestup cen bude znamenat těžkou zkoušku trpělivosti pro všechny konsumenty.

Na příkaz americko-anglických úřadů Adenauerova „vláda“ se snaží policejním terorem potlačit všechny projevy nespokojenosti mas. Proto počet policistů je stále rozšiřován.

Avšak západoněmecké obyvatelstvo, nenávidějící americké imperialisty a jejich bonské přisluhovače, se nedá zastavit žádným policejním terorem. V západním Německu stále mohutní hnutí za mír a proti remilitarisaci. Německý lid žádá, aby v západním Německu byla prováděna podobná mírumilovná a demokratická politika, jakou provádí Německá demokratická republika, v níž lid nezná břemena vojenských daní, bíd, hladu a nezaměstnanosti. Podle čas. „IZVĚSTIJA“

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci přispěli svými dary:

MUDr A. Omelčuk, Vroutek - 1.000 Kčs, A. Doležalová, Újezd n. P. - 100, Jos. Frank, Jaklovo Údolí - 100, Anna Vojtíková, Raspenava - 100, Vladimír Sajler, Kolešov - 100, Fofort Václav, Dol. Adršpach - 100, Vladimír Klíma, Chodová Planá - 50, Josef Silný, Libovice - 75, Vladimír Mádl, Holeděc - 100, Václav Krob, Požohá - 250, Jaroslav Otmar, Kynšperk - 300.

Jan Mesner, Hřibojedy - 100 Kčs, Mendlík Josef, Veska - 200 Kčs, Krejčová Xeňa, Aš - 50, Ficek Vladimír, Chomutov - 300, Suchánek Vladimír, Černošín - 75, Mastný Emanuel, Kobyla - 50, Braun Václav, Čistá - 100, Martinek Vladimír, Brod - 100, Hons Vladimír, Chrastava - 100, Makeš Jindřich, Hor. Vlčkovice - 100, Větrovec

Václav, Řezný Újezd - 100, Šenčuková Věra, Mladé Buky - 250, Kašpar Vladimír, Vítkov - 150, Lincinberg Emil, Vlkýš - 100, Chmuřovský Jan, Rybničná - 50, Chmuřovský Petr, Rybničná - 100, Čapek A. a Šfastný Josef, Luh - 200, Dlouhý Alexandr, Milíkov - 200, Vacátko Václav, Ličkov - 200, Odbočka Svazu Čechů z Volyně v Loděnicích na Moravskoklumlovsku - 2.200 Kčs (výtěžek z taneční zábavy, pořádané u přiležitosti zájezdu pěveckého sboru volyňských Čechů ze Žatce na jižní Moravu).

Anna Linhová, Chomutov, 50 Kčs, Václav Sazeček, Lukavec, 100 Kčs, Bohumil Struček, Studánka, 100 Kčs, Libuše Martinovská, Močkřiny, 100 Kčs Jaroslav Sochor, Odrovice, 50 Kčs, Michal Malevič, Zelenec, 100 Kčs.

Všem dárcům vzdáváme srdečný dík.

Na svatbě sl. Evženie Kalíkoviče s p. Konstantinem Teglem, konané dne 18. 8. 1951, byla provedena z podnětu br. Václava Hamáčka sbírka na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína, která vynesla 1.560,- Kčs.

Srděčně děkujeme všem štědrým dárcům a novomanželům na jejich společné cestě životem přejeme vše nejlepší.

Budujeme sociální fond

Na svatbě sl. Břetislavy Čapkové s p. Stanislavem Lujkou z Němílan, konané dne 4. 8. 1951, byla provedena z podnětu krajana Aloise Knoba z Moravie sbírka na sociální fond, která vynesla 2.200 Kčs.

Děkujeme tuto cestou všem štědrým dárcům a iniciátoru sbírky. Mladým novomanželům srdečně blahopřejeme.

Záslužná kulturní práce volyňského krajana, Vladimíra Libovického

Ze závodního časopisu České zbrojovky ve Strakonicích „Naše noviny“ dovdáme se o záslužné práci našeho krajanu Vladimíra Libovického, baletního mistra a režiséra. Letos, jako každoročně, konala se ve dnech 18.—29. srpna v Hronově přehlídka ochotnických souborů, v pořadí t. zv. XXI. Jiráskův Hronov. Vedle dělnických souborů a vojenských, zúčastnil se XXI. Jiráskova Hronova i mládežnický soubor. Československý svaz mládeže obdržel totiž za úkol sehrát ve své režii divadelní hru J. K. Tyla „Strakonický dudák“, kterou Zd. Nejedlý staví jako činoherní protějšek ke Smetanově „Prodané nevěstě“. ČSM, sleduje cíl přiblížit tuto hru jak nejvíce skutečnosti, předal ji do režie okresnímu výboru ČSM ve Strakonicích, které jedině mohou do hry přinést staré prácheňské prvky a

lidové zvyky. Nastudování „Strakonického dudáka“ bylo svěřeno režiséru krajanu Vladimíru Libovickému, který toho času žije na Strakonicku a již loni tuto hru s cestovníky v Čejeticích s úspěchem režiroval. Byla-li tedy režie dána krajanu Libovickému, který prácheňský kraj již od doby svého působení zde studuje, bylo to jenom potvrzení správnosti cesty k vytčenému cíli. Úspěchy, které sklidili ochotníci ze Strakonic na několika reprisách v okrese a konečně i na přehlídce v Hronově, to rovněž potvrzuje. Strakonickým ochotníkům se podařilo pod vedením mistra Libovického vymítnout všechny prácheňské prvky ze života Strakonicka a jeho zvyků, takže se nám „Strakonický dudák“ objevil ve zcela novém, původním podání, nezkresleném a

oproštěném od starých režiséřských pojetí, která pramenila už z nesprávného pojetí a pochopení samotného Tyla. Proto režiséř Libovický důkladně probral s ochotníky význam a osobnost Josefa Kajetána Tyla. „Bylo třeba historické vítězství lidových sil v únoru 1948... aby tato hra byla objevena ve své ideové i básničré síle a významu“ — píše dr. Jiří Hájek v doslovu k novému vydání Tylova Strakonického dudáka. Tedy „sto let zůstala nepochopena českým měšťákem, byla znetvořována kosmopolitickými režiséry“. A strakonickým mladým ochotníkům a krajanu Vlad. Libovickému se nyní podařilo předvést pravého a správného Strakonického dudáka, který ve své původní podobě znovu jako kdysi roznečuje lásku, radost a dojetí českého lidu. Vv.

Popisy českých osad na Volyni — Ozerany České

Dokončení

Anna Honzátková

Jednou hráli hasiči, po druhé SČM, pak školní děti a i starší tatíkové si rádi zahráli. Výtěžek byl určen na školu České matice školské, poněvadž za vlády Poláků obec si školu musela vydírat sama. Až později spolek „Komenský“ z ČSR převzal větší polovičku vydání na sebe. Taková „matiční“ škola byla i v Ozeranech Českých s téměř samými podmínkami. V Polsku jich bylo 13. A tak se muselo hrát, aby se škola udržela.

Technickou práci při slavnostech měl na starosti můj manžel. Maloval kulisy, oponu, líčil herce. Ještě se stavělo ke každé hře, poněvadž sál sloužil i druhým účelům. K tomu mu byli nápomoci občané, zvláště hoši. Divadelní kusy jsme si objednávali z Prahy.

Poslední divadlo v Újezdci „V poutech“ dalo veliký výtěžek. Byl to velice hodnotný kus od spolupracovníka učitele Karla Půlpytla. Hudbu a zpěvy složil Jaroslav Židlický ze Sienkiewičovky.

Volynští Češi milovali česká divadla, české zpěvy a tím také svou českou vlast. Děti i mládež s velkým nadšením účinkovaly v divadlech. Tak se zdárně rozvíjel kulturní život vesnice, za což vděčíme v prvé řadě vlasti československé, že nám všem na Volyni zasílala časopisy, vybavovala naše školy knihovnami, divadelními kusy i hudebními skladbami.

Avšak nadešly smutné časy. Po I. světové válce Poláci kladou různé potíže, jak školám ve vyučování, tak při všelijakých slavnostech. Recitace, zpěvy i divadelní kusy musely být předkládány do tyčným úřadům (v překladě do polštiny) k prozkoumání. Někdy se celý program měnil.

Pravoslavní občané byli přifařeni k církvi v ukrajinské vsi Radomyšli (3 km) a tak měli do chrámu daleko. Evangelici si vystavěli svůj kostel uprostřed vsi v r. 1929. Část byla financována ze sbírek mezi občany, pak dary z Čech i Ameriky. Největší příspěvek na kostel obdrželi od Vilenského Synodu. Hlavním iniciátorem založení byl Jan Holý a největší zásluhy o výstavbu kostela měl Josef Horák, který daroval k tomu pozemek.

Před reemigrací v r. 1947 byl

kostel postoupen pravoslavné církvi, jako církev pro ty, kteří přijdou po Česích do Ozeran Českých. Lavice z kostela byly dány baptistické modlitebně ve Žlučově a zvonek pravoslavné církvi v Lavrově.

Českou Volyn velice překvapily neblahé události roku 1938. Čekalo se, že se vlast bude bránit. Později okupace ČSR vyvolala ve všech srdečích upřímný zármutek a bol. K tomu ještě bylo nutno snášet ústříky a šikanování od polských osadníků. Byly i výtržnosti a pod.

Netrvalo to dlouho a dne 1. září 1939 Němci vtrhli do Polska. Z vesnice byl odveden do války Vladimír Vorel, který se vrátil domů za dva roky.

V září 1939 Volyn byla osvobozena Rudou armádou. V obci se mnoho změnilo a občané si slibovali zlepšení poměrů.

Byla ihned založena kooperativa. Byly to však začátky a tak byly i potíže. V kraji zuřily nepokoje a doprava zboží vázla. Při rozdělování určitých druhů se nedostávalo všem a tak se musel vést přesný záznam, kdo zboží již obdržel a naopak. Přes to se kooperativa začala zvelebovat a i zásobování se postupně zlepšilo.

Zase však Němci vpadli na Ukrajinu. Bylo to 22. června 1941. Přes naši vesnici projel motorisovaný oddíl fašistů. Nejdříve se vrhli na kooperativu a vybrali vše, co tam bylo. To byl začátek těch hruž, které Češi prožili na Volyni až do dne vysvobození Rudou armádou.

Ukrajinci se těšili, vítili Němce hesly: „Af žije německá armáda! Af žije nacionální Ukrajina!“ Doufali, že jim Němci dají Ukrajinu a Čechy a Poláky vyženou. Ze začátku Němci přijímali Ukrajince do ukrajinské milice, ale zakrátko je propouštěli. Ukrajinci však nechěli odevzdat zbraň a většina jich utekla do lesů i se zbraní. Tak se na Volyni začaly zakládat bandy „benderovců“. Nastaly hrozné časy. Němci vraždili a páličili celé vesnice ukrajinské i české. Začíná také zuřivé pronásledování židovských rodin. Shromažďují je do Gheta v Rovně, Lucku, Varkovicích, Dubně, Kovlu, Mlynově,

Ostrogu a jinde. Židé se museli vykupovat několikrát velkými sumami, zlatem, oděvy a tak každá „Juden-rada“ měla stále plno práce a oprátku nad hlavou. Když už od nich nebylo co brát, bylo zahájeno masové střílení Židů. Tak v Lucku bylo zastřeleno esesáky 14 tisíc Židů, v Dubně 23.000, ve Varkovicích 11.000 a pod. Některým se přece podařilo smrti uniknout a skrývali se v českých vesnicích. Tak i v Ozeranech Českých se záchránilo celkem 11 rodin, přestože za přechovávání příslušníků židovské národnosti byl trest smrti.

Podobně dochází k vraždění i v jiných místech. Tak 13. července roku 1943 za jeden den byli bestialem stylem vyvražděni občané Českého Malína a 23. června téhož roku přepadeny a zničeny obce: Hurka-Polonka, Přeparov, Čarukov, Gregoroviče, Viguriče, Horodýšťe, Lavrov, Janovka, Dubová Krčma, Uhrynov, Michlin a Nesvič. Nesvič byla od naší obce vzdálena jen 7 km a Lavrov 5 km. V této akci pomáhali Němcům polští říšštíci přisluhovači. V noci zase vylézali z úkrytu benderovci a páličili a vraždili polské vesnice.

Do českých vesnic si zajížděli jak Němci, tak benderovci pro hořčici a vepřový dobytek, drůbež, máslo, sáťstvo, obuv a pod. s tím rozdílem však, že první přijížděli ve dne, druži v noci.

Stávalo se také, že ve dne byli Němci přepadáváni benderovci poblíže lesa, v úvozech a pod.

Mimo to Němci totálně nasazovali naši mládež do Německa na práci. Starostou obce byl dobrý Čech Vladimír Holý. Přestože několikrát byli vyznačeni hoši i dívky z Ozeran Č., nešel nikdo.

S radostí a nadšením uvítala česká Volyn příchod Rudé armády. Všecko to utrpění a hrůzy, které museli Češi přežít, čekajíce ve dne v noci na svůj ortel, nelze ani popsat. S ozeránskými mělo to dopadnout tak jako s Českým Malinem; chybělo k tomu již jen málo hodin. Při ústupu Němců jeden oddíl esesáků se zastavil ve vesnici a ihned si vyžádal seznamy všech občanů a na každé dveře bytu dal záznam, kolik osob je v domě a jakého věku. Věděli jsme co to znamená. Tak postupovali titi katí všude tam, kde vraždili.

Situace byla hrozná. Bylo k večeru dne 1. února r. 1944. Náhle od lavrovského lesa se něco začernalo na polích. Za chvíli se to hemžilo víc a víc. Rozeznali jsme postavy plížící se ve sněhu k vesnici. Strhl se nezvyklý rozruch na ulicích. V nastalé přestřelce Němci utíkali. Za půl hodiny vstoupili do vsi ruští vojáci. Byl to jen malý předvoj, asi 17 lidí, ale fašisté již toho měli dost, takže nečekali...

Za pár hodin byla ves přeplněna sovětským vojskem. Obyvatelé slzice radostí snášeli jím vše, co mohli a co jim zbylo. Vojáčkové však nic nechtěli, vezli s sebou vše. Kluci-výrostci obdivovali vojenskou kuchyni, obcházeli, okukovali a mnohý z nich ani doma neobědval, neboť byli pohoštěni od vojáků „borščem“, což si kluci večer doma ani nemohli vynachválit.

Občané všichni věděli o čs. brigádě generála Svobody a tak se čekalo na příchod československého vojska s velkým napětím. Každý z nich toužil se k němu připojit a jít mstít za všecky ty křivdy a nevinné oběti.

A dočkali se. Dne 19. dubna roku 1944 dobrovolně nastoupilo 56 mužů do zbraně. Vyrukovalo jich ze vsi více, ale některí byli komisi v Rovně vráceni domů. Josefa Plose vrátil sovětský voják již z cesty daleko za vesnici na rozkaz „Silrady“, poněvadž zjistil, že bez strojního zámečníka se ve mlýně neobejdou.

Zádný nechtěl zůstat doma a tak jako Josef Plos chtěl opustit svoje zaměstnání ve mlýně a nikoho se neptal, komu ponechat svou mladou ženu s dvěma dětmi, tak každý z těchto 56 mužů šel, zanechávajíce doma své hospodářství a rodinu.

Byli to:

Vachek Josef, Toman Emil, Dembický Žorž (raněn), Picek Václav (padl), Dragoun Antonín (invalida), Dragoun Vladimír (raněn), Dragoun Alexandr, Šotola Antonín, Šotola Josef (invalida), Toman Josef, Toman Miroslav (invalida), Toman Antonín (raněn), Kopecký Rostislav (invalida), Sviták Vladimír (padl), Čurda Antonín, Čurda Jaroslav (zajat), Dra-

goun Václav, Dragoun Josef, Honzák Antonín (raněn), Šotola Alešandr, Zimák Josef (raněn), Baroš Josef, Čurda Jaroslav, Turek Vladimír, Šotola Josef (raněn), Čapek Borislav (invalida), Čurda Vladimír (padl), Šotola Antonín (invalida), Chromý Antonín (raněn), Chromý Václav (raněn), Ouský Vladimír, Ouský Antonín, Šule Václav (padl), Hlaváček Vladimír (invalida), Hlaváček Josef (padl), Kunášek Vladimír, Dragoun Jaroslav, Sedláček Miroslav, Sedláček Antonín, Sedláček Josef, Sedláček Josef (raněn), Dolenský František (invalida), Vorel Vladimír, Vorel Alexandr, Dragoun Josef (padl), Sedláček Josef, Kopecký Josef (raněn), Gulč, Antonín (raněn), Chudoba Josef, Zahradníček Antonín, Zahradníček Jan, Dreger Václav, Hoták Antonín (padl), Mach Antonín, Mach František (padl), Žabiček Vladimír (raněn).

Celkem padlých bylo 8, invalidů 7, raněných 14, někteří i vícekrát.

Po válce některí z těchto bojovníků se vrátili domů, nemohouce se dočkat svých rodin.

Pak se již vědělo, že Češi se budou stěhovat do ČSR.

V Holedeči na Žatecku mají vlastní kulturní klub

Vybudováním útulku zbabili ženy starosti

Družstevníci v Holedeči na žateckém okrese nevynikají jenom jako dobrí pracovníci — organisační zemědělské výroby. Dokázali se postarat také o to, aby se i po ostatních stránkách žilo v družstvu lépe než kdykoli předtím, aby se ulehčilo ženám a aby souběžně životní úroveň zemědělců i po kulturní stránce.

Družstevníci v Holedeči si zřídili vlastní vesnický klub ze staňku bývalého německého statkáře Ganzhoblicka. Ve svém klubu pořádají schůze a porady, kulturní večery, je zde kancelář MNV, JZD a místní rozhlas. Ve vedlejší vile je zřízen dětský útulek. V pěkné, rozsáhlé zahradě mezi borovicemi sedí okolo paní učitelky hejno štěbetavých dětí. Písek a kyblíčky, lopatičky, obrůc s pálkou a káča s bičem — kolik krásy dovedou vykouzlit v dětské představivosti. O děti pracujících žen je tak dob-

re postaráno. Učitelka Kmoníčková se čtyřmi pěstounkami a kuchařkou se poctivě starají o třicet svěřenců a celodenní provoz v útulku znamená klid v práci, pro všechny maminky. Holedeč se již mění v novou vesnici, která společně vyrábí, pracuje, společně se baví a stará o všechno, co je třeba. A právě pro tento nový způsob života je toto JZD jedním z těch, které můžeme dát mnoha družstvům za dobrý příklad.

Zemědělské noviny

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268